

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۵/۱۲/۱۷

نویسنده: ن. جلیل زاد

۱۷ میلیارد دالر پول ملت را دزدیدند

جنايات و خيانت اين ها نه يك حادثه بلكه يك مكتب بود، مكتهی كه نسل ها را آلوده ساخت و كشور را در تاريخی فرو برد. در تاريخ معاصر افغانستان، آنچه به نام جهاد، مقاومت، اخوانيت و سياست مذهبی و قومی بر مردم تحميل شد، نه تنها يك تجربه خونين و ويرانگر بلكه يك خيانت تاريخی بود كه نسل ها را در آتش جنگ، فساد، تباهی و بردگی فكري سوختاند. افشاگری های افراد مطلع و مراجع كمكرسان نشان می دهد كه اخوانی ها، جهادی های جنگسالار، جنايتكاران جنگی، مزدوران استخبارات و دزدان معلوم الحال چون ربانی، مسعود، گلبدین، سیاف، گیلانی، مجددی، فهیم، محقق، خلیلی، قانونی، عبدالله، محسنی، انوری، پیرمقل، بلخی، قاضی كیبر، داود، عطا، دین محمد، دوستم، ملك، اسماعیل، شینواری، چكری، احمدزی، نورزی، بسم الله، بابیهان، دلاور، جرات و دیگران، ثروت و دارایی مردم را به یغما برده و كشور را به میدان سوداگری ویرانگر بدل

كردند. اینان نه تنها در سطح فردی دزدان و خائنان بودند، بلكه در سطح جمعی يك مكتب خيانت و مزدوری را نمایندگی كردند كه ریشه در اخوانيت داشت و به نام دین و مقاومت، مردم را به بردگی كشاندد. ربانی، گلبدین و مسعود در جوانی حلقه غلامی پاکستان را به گوش زدند، در جنگ های خونین تنظیمی قهرمان معرکه شدند، قهرمان شان عبدالله عزام القاعده ای بود، به قاچاق زمر دست زدند، كتابسوزی كردند، كابل را ویران كردند، بر ناهیدها تجاوز كردند، كشور را به مهمانسرای القاعده مبدل ساختند، مكتب ها را سوزاندد، قتل عام كردند، مبارزین را كشتند، طیاره های افغانستان را به كولات بردند، ماركيت قاچاق را توسعه دادند، كمین زدند، توطئه كردند، مسایل قومی و ملیتی را دامن زدند، حكومت شان از جنرال حمید گل آ.اس.آی مشاوره خواست، در وابستگی با فرانسه، هند، ایران و روسیه بسر بردند، مسعود و ربانی گلبدین را در آغوش گرفتند، با سیاف، خلیلی، مزاری، دوستم و دیگر خائنان نشستند و مشوره كردند، ضد حقوق زن، دموكراسی، آزادی بیان و ارزش های انسانی بودند، پوك و جاهل بودند، برادران شان و اولادهای شان را در بازار سیاه جهاد و مقاومت به سوداگران منطقه تبدیل كردند. اینان پیروان اصلی مكتب خيانت بودند، ملا ربانی اخوانی بود و فیل موش نژايد، اگر با ماه نشینی ماه شوی اگر با دیگ نشینی سیاه شوی، و همه اخوانی ها و دوستان نامردشان با دیگ نشستند و سیاه شدند. تاريخ افغانستان گواهی می دهد كه اینان نه تنها كشور را ویران كردند بلكه روح ملت را شكستند، فرهنگ را نابود كردند، هویت را به تاراج دادند و نسل ها را در تاريخی فرو بردند. آنان به نام دین، آزادی و مقاومت، مردم را فریب دادند، اما در حقیقت مزدوران استخبارات خارجی بودند كه كشور را به میدان جنگ نیابتی بدل كردند. آنان با شعار جهاد، در عمل قاچاقچی، دزد، خائن و مزدور بودند. آنان با شعار مقاومت، در عمل كتابسوز، مکتبسوز، زن ستیز و دشمن آزادی بودند. آنان با شعار اسلام، در عمل شریك القاعده، آ.اس.آی و سوداگران منطقه بودند. آنان با شعار ملت، در عمل دامن زننده به تعصبات قومی و ملیتی بودند. آنان با شعار عدالت، در عمل قاتل، متجاوز و جنايتكار بودند. اینان نه تنها خيانت كردند بلكه خيانت را به يك مكتب بدل كردند، مكتهی كه نسل ها را آلوده ساخت و كشور را در تاريخی فرو برد. افشاگری این خيانت ها نه تنها يك وظیفه تاريخی بلكه يك ضرورت ملی است، زیرا بدون شناخت و افشای این خيانت ها، ملت نمی تواند راه آزادی، عدالت و هویت را بیابد. این مقاله يك افشاگری بی پروا و بی رحم است، زیرا حقیقت باید بی رحمانه گفته شود، تا نسل ها بدانند كه چه کسانی كشور را ویران كردند، چه کسانی مردم را فریب

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همكاری ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه كړئ maqalat@afghan-german.de يادونه: دليكني د ليكنيزي بني پازوالي د ليكوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليكنه له راليرلو مخكې په خير و لولي

دادند، چه کسانی به نام دین و مقاومت خیانت کردند. اینان نه قهرمان بلکه خائن بودند، نه مجاهد بلکه مزدور بودند، نه رهبر بلکه دزد بودند. تاریخ باید آنان را به عنوان خائنان بزرگ ثبت کند، تا نسل‌ها بدانند که چه کسانی کشور را به آتش کشیدند و چه کسانی ملت را به بردگی فروختند. این مقاله یک هشدار است، هشدار به نسل‌ها که فریب شعارها را نخورند، فریب اخوانیت و جهاد را نخورند، فریب مقاومت و آزادی را نخورند، زیرا پشت این شعارها خیانت، مزدوری و جنایت پنهان است. این مقاله یک فریاد است، فریاد ملت که می‌گوید: ما دیگر فریب نمی‌خوریم، ما دیگر برده نمی‌شویم، ما دیگر اجازه نمی‌دهیم که خائن‌ان به نام دین و مقاومت کشور را ویران کنند. این مقاله یک سند تاریخی است، سندی که نشان می‌دهد اخوانی‌ها، جهادی‌ها، جنگسالاران و مزدوران استخبارات چگونه کشور را ویران کردند، چگونه ملت را فریب دادند، چگونه فرهنگ را نابود کردند، چگونه هویت را به تاراج دادند. این مقاله یک تحلیل است، تحلیلی که نشان می‌دهد خیانت آنان نه یک حادثه بلکه یک مکتب بود، مکتبی که نسل‌ها را آلوده ساخت و کشور را در تاریکی فرو برد.

ادامه این افشاگری باید بی‌رحمانه‌تر و تاریخی‌تر باشد، زیرا حقیقت را نمی‌توان با پرده‌پوشی نجات داد. این جهادی‌ها و اخوانی‌های مزدور نه تنها خون مردم را ریختند، بلکه به شکل سازمان‌یافته و دسته‌جمعی دست به غارت زدند. اسناد و گزارش‌های متعدد نشان می‌دهد که آنان بیش از ۱۷ میلیارد پول مردم افغانستان را دزدیدند، پولی که باید صرف بازسازی، آموزش، صحت و رفاه عمومی می‌شد، اما به جیب جنگسالاران، قاچاقچیان و مزدوران رفت. این مبلغ عظیم نه تنها یک سرقت مالی، بلکه یک خیانت ملی بود، زیرا با آن می‌شد کشور را از ویرانی نجات داد، اما آنان به جای نجات، به نابودی پرداختند.

این پول‌ها به حساب‌های بانکی خارجی منتقل شد، به کاخ‌های شخصی، تجارت‌های قاچاق، خرید اسلحه و فساد سیاسی بدل شد. آنان با این پول‌ها شبکه‌های مزدوری و جاسوسی ساختند، رسانه‌های دروغ‌پراکن خریدند، و نسل جوان را با تبلیغات مسموم به بردگی فکری کشانند. این ۱۷ میلیارد نه تنها پول، بلکه خون ملت بود، خون کارگرانی که نان شب نداشتند، خون کودکان بی‌مکتب، خون زنان بی‌پناه، خون پیرمردان و پیرزنانی که در فقر جان دادند. این جهادی‌ها با شعار دین و مقاومت، در حقیقت به بزرگترین دزدان تاریخ افغانستان بدل شدند. آنان نه تنها کابل را ویران کردند، بلکه خزانه ملت را غارت کردند. آنان نه تنها کتاب‌ها را سوزاندند، بلکه آینده ملت را سوزاندند. آنان نه تنها بر ناهیدها تجاوز کردند، بلکه بر کرامت ملی تجاوز کردند. آنان نه تنها طیاره‌ها را به کولاب بردند، بلکه عزت ملی را به بازار سیاه فروختند.

این ۱۷ میلیارد دزدی، سندی است بر اینکه جهاد آنان نه جهاد، بلکه تجارت خون و خیانت بود. اینان به نام اسلام، اسلام را فروختند؛ به نام ملت، ملت را فروختند؛ به نام آزادی، آزادی را فروختند. اینان نه تنها خیانت کردند، بلکه خیانت را به یک اقتصاد سیاه بدل کردند، اقتصادی که بر پایه خون، قاچاق، مزدوری و دزدی بنا شد. تاریخ باید این حقیقت را ثبت کند: اخوانی‌ها و جهادی‌ها، جنگسالاران و مزدوران، نه تنها قاتلان بلکه دزدان بزرگ بودند. آنان ۱۷ میلیارد پول مردم را دزدیدند، و این دزدی باید در حافظه ملی به عنوان لکه ننگ جاودانه بماند. هیچ ملت آزاد نمی‌تواند این خیانت را فراموش کند، هیچ نسل آگاه نمی‌تواند این دزدی را ببخشد. اینان باید در محکمه تاریخ به عنوان خائن‌ان بزرگ محاکمه شوند، زیرا خیانت آنان نه تنها به امروز، بلکه به فردای افغانستان ضربه زد. این افشاگری ادامه همان فریاد است: ملت افغانستان باید بداند که دشمنانش تنها در مرزها نبودند، بلکه در لباس جهاد و مقاومت، در لباس دین و آزادی، در لباس رهبر و مجاهد، در قلب کابل و در خانه‌های مردم، دزدان و مزدورانی بودند که ۱۷ میلیارد پول ملت را دزدیدند و کشور را به خاکستر بدل کردند.

آرشیف: مطالب نشر شده ن. جلیل زاد